

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členiek senátu JUDr. Jany Baricovej a JUDr. Jarmily Urbancovej v právnej veci žalobcu: **N. T., s. r .o.**, so sídlom K., IČO: X., zastúpeného: *JUDr. A. K., advokátom so sídlom M.*, proti žalovanému: **Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky**, Nová ul. č. 13, 975 04 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného **č. I/228/7878-48439/2009/993168-r** zo dňa 28. apríla 2009, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline, č. k. 20S/63/2009-37 zo dňa 09. februára 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline, č. k. 20S/63/2009-37 zo dňa 09. februára 2010 **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. I/228/7878-48439/2009/993168-r zo dňa 28. apríla 2009 **z r u š u j e** vec mu **v r a c i a** na nové konanie a rozhodnutie.

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi trovy konania podľa vyčíslenia v samostatnom uznesení.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu zo dňa 10.07.2009, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č. I/228/7878-48439/2009/993168-r

zo dňa 28. apríla 2009, ktorým žalovaný potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Čadca č. 654/230/2009/2009/Číž zo dňa 27.01.2009 o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie december 2002 v sume 29.483,73 Eur.

Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že žalovaný nebral pri rozhodovaní o odvolaní proti platobnému výmeru do úvahy všetky skutočnosti uvádzané v podanom odvolaní. Podľa názoru žalobcu platobný výmer na daň z pridanej hodnoty bol vydaný v rozpore s § 15b ods. 1 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe daní“), nakoľko správca dane vykonával opakovanú daňovú kontrolu bez toho, aby boli na výkon takejto kontroly splnené procesné podmienky a vo vzťahu k už raz vykonanej daňovej kontrole DPH za predmetné zdaňovacie obdobie december 2002 došlo k opätovnému rozhodnutiu o už rozhodnutej veci, kedy správca dane na základe výsledkov prvej daňovej kontroly vykonanej v roku 2003 žalobcovi vrátil uplatnený nadmerný odpočet na DPH, a teda sa tu podľa názoru žalobcu jednalo o prekážku rozhodnutej veci.

Krajský súd sa v rámci preskúmania zákonnosti žalobou napadnutého rozhodnutia a postupu správneho orgánu zamerával na zistenie, či daňová kontrola predchádzajúca vydaniu napadnutého dodatočného platobného výmeru bola vykonaná v súlade s procesnými predpismi a po oboznámení sa s obsahom spisu žalovaného správneho orgánu dospel k záveru, že v roku 2003 bola u žalobcu vykonávaná daňová kontrola na DPH za zdaňovacie obdobie december 2002, pričom na základe výsledkov tejto kontroly nebola dorubená daňová povinnosť. V rámci daňovej kontroly vykonávanej v roku 2007 na základe žiadosti orgánu činného v trestnom konaní (Prezídium policajného zboru, Úrad boja proti organizovanej kriminalite Banská Bystrica) boli kontrolované zdaňovacie obdobia apríl 2002 až december 2002. Vo vzťahu k žalobcom namietanému zdaňovaciemu obdobiu dane z pridanej hodnoty za december 2002 bolo preukázané, že toto zdaňovacie obdobie už bolo predmetom daňovej kontroly v roku 2003, pričom zistenia daňovej kontroly vykonanej v roku 2007 po doplnení dokazovania zo strany správcu dane sa odlišovali od zistení vyplývajúcich z daňovej kontroly vykonanej v roku 2003, a to s následkom sporného dodatočného dorubenia daňovej povinnosti.

Pri svojom rozhodovaní krajský súd nedospel k záveru, že by správne orgány prvého alebo druhého stupňa porušili hmotnoprávne alebo procesnoprávne normy daňového práva

a konštatoval, že daňová kontrola vykonaná v roku 2007 za kontrolované obdobia apríl až november 2002 nebola opakovanou kontrolou v zmysle § 15b ods. 1 zákona o správe daní. Čo sa týka zdaňovacieho obdobia december 2002, toto obdobie už bolo predmetom kontroly v roku 2003 a v roku 2007 bola vykonaná tiež na žiadosť orgánov činných v trestnom konaní, nejedná sa teda podľa § 15b ods. 3 zákona o správe daní o opakovanú daňovú kontrolu.

Prvostupňový súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku vyslovil názor, že v ustanoveniach § 15 zákona o správe daní nemožno dovodiť existenciu koncentračnej zásady, podľa ktorej by mal správca dane povinnosť zamerať sa pri jednej daňovej kontrole všetkými smermi a vyčerpať celý predmet daňovej kontroly, pričom práve správca dane sám určí, z akých hľadísk, kedy takto zameranú daňovú kontrolu vykoná a to pri rešpektovaní zásady účelnosti konania, pričom sa nevylučuje, aby jedny a tie isté doklady správca dane vyžadoval opakovane pri daňových kontrolách rôzne zameraných. Podľa názoru krajského súdu v prípade, ak je daňová kontrola opätovne na základe žiadosti orgánov činných v trestnom konaní, ako tomu bolo v danom prípade za december 2002, v tomto rozsahu sa zásada koncentrácie neuplatní a správne orgány sú oprávnené i povinné vykonať nové šetrenia i za zdaňovacie obdobie, ktoré už bolo kontrolované a sú oprávnené i povinné vychádzať zo všetkých - aj novo zistených - relevantných podkladov pre posúdenie vzniku daňovej povinnosti kontrolovaného subjektu. Daňová kontrola vykonaná v roku 2007 na DPH za zdaňovacie obdobie december 2002 nie je opakovanou daňovou kontrolou, a teda mohla byť vykonaná bez toho, aby boli splnené podmienky stanovené v § 15b ods. 1 zákona o správe daní, na nesplnenie ktorých žalobca poukazoval.

Na záver odôvodnenia rozsudku krajský súd konštatoval, že hoci právny zástupca žalobcu na pojednávaní pred súdom rozšíril žalobné dôvody tak, že namietol aj správnosť tejto kontroly, takéto rozšírenie žalobných dôvodov nebolo vykonané v súlade s § 250h ods. 1 OSP, nakoľko k rozšíreniu predmetu žaloby zo strany žalobcu došlo po lehote ustanovenej v § 250b OSP, a preto krajský súd na tieto dôvody neprihliadol.

Po preskúmaní spisového materiálu súd nezistil žiadne pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na zákonnosť postupu správca dane pri daňovej kontrole a preto žalobný návrh ako nedôvodný v celom rozsahu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol.

Proti rozsudku krajského soudu žalobca podal v zákonem stanovenej lehote odvolanie z dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. c/ OSP, pretože súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Žalobca navrhuje vykonať dôkaz z odboru účtovníctva a daňového poradenstva z dôvodu, že pred začatím trestného stíhania konateľov žalobcu boli u žalobcu vykonávané daňové kontroly, bol vykonaný audit, bola spracovaná audítorská správa a neboli zistené žiadne pochybenia zo strany žalobcu a nevyskytli sa žiadne problémy v rámci vykonávania kontrol zo strany správcu dane. Podľa názoru žalobcu je zarážajúce, že pri vykonávaných kontrolách na žiadosť orgánov činných v trestnom konaní sa zrazu objavili výrazné nedoplatky, pričom žalobca poukazuje na skutočnosť, že všetky účtovné doklady do súčasnej doby zadržáva polícia. Dôvodom navrhovaného dokazovania žalobcom je potreba, aby nezávislý znalec preveril správnosť vykonávanej daňovej kontroly, pretože v kontrolovanom období žalobca nemal vykázané žiadne daňové nedoplatky a pri opakovanej kontrole, po viac ako šiestich rokoch, boli zistené daňové nedoplatky. Žalobca je toho názoru, že je potrebné, aby nezávislá osoba objektívne v znaleckom posudku vyjadrila, či daňový nedoplatok existuje alebo nie. Žalobca v odmietnutí vykonania navrhnutého znaleckého dokazovania vidí porušenie jeho procesného práva na spravodlivý proces, ktorý mu zaručuje Ústava Slovenskej republiky, a preto navrhuje, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok Krajského soudu v Žiline, č. k. 20S/63/2009 zo dňa 09. februára 2010 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu v súdom stanovenej lehote nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „súd“) ako odvolací súd podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§250ja ods. 2 OSP), pričom deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho soudu SR www.supcourt.gov.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k rozhodnutiu, že odvolanie je dôvodné a podľa § 250ja ods. 3 OSP napadnutý rozsudok krajského soudu zmenil tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku z nižšie uvedených dôvodov.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 250ja ods. 3 OSP, ak odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu v medziach žaloby nie je v súlade so zákonom a súd prvého stupňa žalobu zamietol, môže rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie.

Podľa § 250i ods. 3 OSP pri preskúvaní zákonnosti a postupu správneho orgánu súd prihliadne len na tie vady konania pred správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Jednou zo základných zásad daňového konania je zásada zákonnosti. Podľa § 2 ods. 1 zákona o správe daní a poplatkov v daňovom konaní sa postupuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených v daňovom konaní.

Podľa § 15b ods. 1 zákona o správe daní opakovanou daňovou kontrolou sa rozumie daňová kontrola u daňového subjektu tej istej dane za zdaňovacie obdobie, za ktoré už bola vykonaná.

- a) ak daňový subjekt žiada o vrátenie dane dodatočným daňovým priznaním alebo dodatočným hlásením,
- b) ak daňový subjekt žiadal o vrátenie dane podľa osobitného zákona,
- c) na podnet ministerstva, daňového riaditeľstva alebo colného riaditeľstva.

Podľa § 15b ods. 2 zákona o správe daní na opakovanú daňovú kontrolu sa vzťahujú ustanovenia § 15.

Podľa § 15b ods. 3 zákona o správe daní opakovanou daňovou kontrolou nie je

- a) preverenie výsledkov daňovej kontroly v rámci konania o riadnych opravných prostriedkoch alebo mimoriadnych opravných prostriedkoch,
- b) daňová kontrola na základe žiadosti orgánov činných v trestnom konaní.**

Podľa § 44 ods. 6 zákona o správe daní, ak sa u daňového subjektu vykoná daňová kontrola alebo opakovaná daňová kontrola, správca dane vydá do 15 dní od jej skončenia (§ 15 ods. 13)

a) platobný výmer, ak

1. daň zistená po daňovej kontrole alebo po opakovanej daňovej kontrole sa neodlišuje od dane uvedenej v daňovom priznaní alebo dodatočnom daňovom priznaní, alebo hlásení, alebo dodatočnom hlásení, alebo od dane vyrubenej správcom dane,
2. daň zaplatená podľa osobitných zákonov bez podania daňového priznania alebo hlásenia sa neodlišuje od dane, ktorá mala byť podľa osobitných zákonov zaplatená bez podania daňového priznania alebo hlásenia, zistenej daňovou kontrolou,
3. daň mala byť podľa osobitných zákonov zaplatená bez podania daňového priznania alebo hlásenia, ale daňový subjekt túto daň ani čiastočne nezaplatil,
4. sa u daňového subjektu, ktorý používa tovar oslobodený od dane podľa osobitných zákonov, 1b) daňovou kontrolou zistí daň,

b) dodatočný platobný výmer, ak sa daň

- 1. zistená po daňovej kontrole odlišuje od dane uvedenej v daňovom priznaní alebo dodatočnom daňovom priznaní alebo hlásení alebo dodatočnom hlásení alebo ak sa daň zistená po opakovanej daňovej kontrole odlišuje od dane vyrubenej správcom dane po daňovej kontrole, alebo ak sa odlišuje od rozdielu dane v dodatočnom platobnom výmere,**
2. zaplatená podľa osobitných zákonov bez podania daňového priznania alebo hlásenia odlišuje od dane, ktorá mala byť podľa osobitných zákonov zaplatená bez podania daňového priznania alebo hlásenia alebo od dane zistenej daňovou kontrolou, alebo ak sa daň zistená po opakovanej daňovej kontrole odlišuje od dane vyrubenej správcom dane po daňovej kontrole,
3. mala podľa osobitných zákonov zaplatiť bez podania daňového priznania alebo hlásenia a daňový subjekt túto daň aspoň čiastočne zaplatil.

Súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že Prezídium policajného zboru, Úrad boja proti organizovanej kriminalite Banská Bystrica žiadosťou ČVS: PPZ-11/BOK-S-2004 zo dňa 20.08.2007 požiadalo Daňové riaditeľstvo SR o vykonanie daňových kontrol, miestnych zisťovaní, odborného vyjadrenia a zaslanie správ okrem iných daňových subjektov i k žalobcovi. V žiadosti je uvedené, že Prezídium PZ žiada vykonať kontrolu DPH a dane z príjmu právnických osôb za roky 2002, 2003 a zaslať protokol o kontrole spolu s platobnými výmermi s vyznačenou právoplatnosťou.

Z obsahu zápisnice o ústnom pojednávaní vedenom na Daňovom úrade Čadca dňa 30.10.2007 vyplýva, že správca dane začal daňovú kontrolu na základe vyššie uvedenej žiadosti Prezídia PZ. Na tomto ústnom pojednávaní sa zúčastnil konateľ žalobcu a týmto úkonom sa považovala daňová kontrola na uvedených daniach za predmetné zdaňovacie obdobie za zahájenú.

Výsledkom daňovej kontroly boli zistenia, na základe ktorých boli žalobcovi dorubené daňové povinnosti na DPH za kontrolované zdaňovacie obdobie december 2002 dodatočným platobným výmerom.

Odvolačný súd zistil, že vo vzťahu k žalobcovi bola za namietané zdaňovacie obdobie december 2002 daňová kontrola DPH vykonaná na žiadosť orgánov činných v trestnom konaní v roku 2007 potom, ako daňová kontrola toho istého obdobia bola už správcom dane vykonaná v roku 2003. Z administratívneho spisu žalovaného tiež zistil, že pri začatí kontroly 30.10.2007 neboli kontrolnému orgánu predložené kontrolovaným subjektom žiadne písomnosti - doklady s odôvodnením, že všetky originály sa od 29.04.2003 nachádzajú na príslušnej zložke Polície SR. Daňový subjekt prostredníctvom svojho zástupcu pri prerokovaní protokolu o kontrole namietal, že kontrola už bola vykonaná v roku 2003 a doložil protokol o uvedenej kontrole.

Vzhľadom na uvedené nepochybné skutkové zistenia dospel odvolací súd k záveru, že námietka žalobcu o nedostatku právnej istoty, či boli preverované správne doklady a že ide o vec rozhodnutú po daňovej kontrole v roku 2003 je opodstatnená a krajský súd sa mal z uvedeného procesného hľadiska vecou zaoberať v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci a jeho následného právneho posúdenia.

Preskúmaný **dodatočný platobný výmer** Daňového úradu Čadca č. 654/230/2009/2009/Čiž zo dňa 27.01.2009 bol vydaný podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona o správe daní. Z rozhodnutia žalovaného, ktorý tento dodatočný platobný výmer potvrdil však nevyplýva, ako sa vysporiadal so zákonnými podmienkami pre jeho vydanie v zmysle uvedeného ustanovenia zákona, ktoré samé osebe upravuje rôzne skutkové situácie v závislosti od toho, či sa jedná o vydanie dodatočného platobného výmeru po daňovej kontrole alebo po opakovanej daňovej kontrole. Pokiaľ žalovaný v rozhodnutí tvrdí, že správca dane nevykonával dodatočnú daňovú kontrolu, mal sa skutkovo aj právne vypořiadat' so skutočnosťou, za čo považuje daňovú kontrolu na základe žiadosti orgánov činných v trestnom konaní, ak je skutkovo nespochybniteľné, že daňová kontrola na DPH za december 2002 už bola vykonaná (s iným výsledkom a žalobcovi bol vrátený uplatnený nadmerný odpočet DPH za predmetné zdaňovacie obdobie). Rozhodnutie je z tohto hľadiska nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Práve z dôvodu, že daňová kontrola vykonaná u žalobcu v roku 2007 na žiadosť orgánov činných v trestnom konaní (vo vzťahu k opakovane kontrolovanej DPH za zdaňovacie obdobie december 2002) nie je opakovanou kontrolou v zmysle § 15b ods. 3 zákona o správe daní, nebolo možné na základe jej výsledkov dodatočne určiť daňovú povinnosť podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 uvedeného zákona na základe opakovanej daňovej kontroly a správca dane a následne odvolací orgán sa mal vypořiadat' so skutkovým zistením, že daňová kontrola správnosti vyčíslenia nadmerného odpočtu za december 2002 bola vykonaná už v roku 2003. Z tohto hľadiska odvolací správny orgán vec neposudzoval a nezoberal sa obsahom odvolania žalobcu.

Odvolací súd nepovažuje za zdôvodnenie splnenia podmienok pre vydanie dodatočného platobného výmeru podľa § 44ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona žalovaným uvedené ustanovenie § 15 ods. 13 zákona, podľa ktorého spísanie zápisnice o začatí daňovej kontroly na žiadosť orgánov činných v trestnom konaní predstavuje úkon smerujúci na vyrubenie rozdielu dane. Uvedené ustanovenie neupravuje podmienky vydania dodatočného platobného výmeru, ale súvisí s úpravu § 45 zákona o zániku práva vyrubiť daň.

Navyše z obsahu protokolu o vykonaní daňovej kontroly v roku 2007 a prvostupňového dodatočného platobného výmeru nevyplýva, prečo dôkazy, na základe ktorých bola dorubená daňová povinnosť za kontrolované zdaňovacie obdobie, objektívne

nemohol správca dane získať a zabezpečiť vykonaním dokazovania a vyhľadávacou činnosťou už v rámci výkonu prvej daňovej kontroly v roku 2003. Sám žalovaný v rozhodnutí konštatuje, že pri kontrole vyšli najavo nové skutočnosti, ktoré následne mali vplyv na správne určenie dane, avšak z tohto dôvodu nedošlo k obnove pôvodného konania procesným postupom predpokladaným zákonom.

Pokiaľ žalovaný v rozhodnutí o odvolaní proti dodatočnému platobnému výmeru dôvodil tým, že žalobca nenamietal postup správcu dane v súvislosti s hmotnoprávnym predpisom, ale len jeho procesný postup, odvolací súd zastáva názor, že vyššie uvedené procesné vady konania sú v danej veci tak závažné, že samé osobe mohli mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia už len tým, čo žalobca namietal od samého začiatku, že skutkové zistenia daňovej kontroly nemohol žalobca považovať za zistenia založené na dokladoch, ktoré by on sám na kontrolu správcovi dane odovzdal resp. verifikoval, prípadne, že by sa na úkonoch, ktorými boli zistené nové skutočnosti mal možnosť sa zúčastniť.

Nemožno súhlasiť s názorom krajského súdu, že správca dane pri výkone jednej daňovej kontroly nemá „sa zamerať všetkými smermi a vyčerpať celý predmet daňovej kontroly“. Daňovou kontrolou zamestnanec správcu dane zisťuje alebo preveruje základ dane alebo iné skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti (§ 15 ods. 1 zákona o správe daní), pričom výsledky kontroly sú pre správcu dane podkladom pre ďalší postup vo vyrubovacom konaní podľa § 44 ods. 6 písm. a/ bod 1 zákona o správe alebo § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 uvedeného zákona. Z uvedeného vyplýva, že daňová kontrola musí byť vždy zameraná na určitú daň a jej určité zdaňovacie obdobie s cieľom preveriť alebo zistiť **všetky** skutočnosti a okolnosti rozhodujúce pre správne určenie základu dane a následne výšky daňovej povinnosti, vychádzajúc z daňových dokladov daňového subjektu, prípadne dôkazov získaných správcom dane. Pokiaľ daňová kontrola v roku 2003 nezodpovedala takým požiadavkám zákona, mohli byť výsledky preverené len opakovanou daňovou kontrolou za podmienok stanovených v § 151b ods. 1 zákona o správe daní.

Je pravdou, že orgány činné v trestnom konaní v súvislosti s trestným stíhaním konateľov žalobcu žiadali od daňových orgánov vykonanie daňových kontrol a zároveň žiadali zaslať protokoly o výsledku týchto kontrol, platobné výmery s vyznačenou právoplatnosťou ako i vyčíslenie škody s uvedením celkového dorubu. Daňové orgány však musia pri tomto druhu súčinnosti prihliadať na existenciu zákonných podmienok na vydanie

požadovaných rozhodnutí. Od orgánov činných v trestnom konaní nemožno objektívne očakávať, že budú mať vedomosť o tom, či u predmetnej dane a zdaňovacieho obdobia už bola vykonaná daňová kontrola pred podaním ich žiadosti.

Podľa názoru odvolacieho súdu správca dane vydaním dodatočného platobného výmeru na základe výsledkov daňovej kontroly vykonanej v roku 2007 na žiadosť orgánov činných v trestnom konaní, ak touto preveroval aj skutočnosti, ktoré už boli predmetom daňovej kontroly v roku 2003, prekročil rámec oprávnení, ktoré mu dával účinný procesný predpis na vydanie nového rozhodnutia na základe novozistených skutočností, čím konal aj v rozpore s princípmi právneho štátu vyplývajúcimi z čl. 1 Ústavy SR a čl. 2 ods. 2 Ústavy SR.

Vzhľadom k tomu, že aj krajský súd nedostatočne posúdil podmienky pre vydanie dodatočného platobného výmeru po vykonaní daňovej kontroly na žiadosť orgánov činných v trestnom konaní a krajský súd sa nezaoberal závažným porušením procesných predpisov zo strany správnych orgánov majúcich priamy vplyv na práva žalobcu, odvolací súd podľa § 250ja ods. 3 OSP prvostupňový rozsudok zmenil a zrušil rozhodnutie žalovaného z dôvodov podľa § 250j ods. 2 písm. a/ pre nesprávne právne posúdenie veci, založené na nedostatočnom zistení skutkového stavu v daňovom konaní ako aj pre nepreskúmateľnosť rozhodnutia (§ 250j ods. 2 písm. c/ a d/ OSP.)

Žalobcovi patrí podľa § 250k ods. 1 OSP náhrada trov konania, o ktorej súd rozhodne samostatným uznesením v prípade vyčíslenia trov konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. júla 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková